

Te besede je govorila z dokaj mehkim glasom, iz katerega je zvenel mogočen ponos, da je hčerka tako dobro izdelala. Bila je prva v razredu. Kdor matere ne bi poznal, bi bil mislil kljub temu, da je njena

utehe, kakor jo dajejo druge matere mehkih src svojim hčeram. Toda, kaj pomaga mečji glas, če ji je pa podrl vse gradove!

„Mama, saj ste rekli, če bom prva, da grem drugo leto v pripravnico, sedaj pa ...“

FRESKA V SEMENIŠKI KNJIŽNICI NA STROPU I.

govorica osorna in zadirčna. — Vandi je materina beseda sicer ugajala. Mehkih ogorov ni bila vajena, zato se je radovala vsake drobtine, ki ni bila grenka, ki je bila vsaj nekoliko oslajena in ji je dala tiste

„Paprlapa... flavze! Obljubiti in storiti je preveč. Misliš, da bom jaz vlekla in trpela zato, da boš ti po šolskih klopeh lenarila... Kako pa! Ala, le brž se preobleci, v kuhinji je še posoda od zajtrka. Pomij!“